

Lašte wanematele maanitsuseks.

Et ebauskte veel praegu küllalt rahwa hulka on, ka kaardimoorisid, kaewaatajaid ja muid „sortsilasi“ (nõiasid), kes tüdrukuid meeste meelest armsaks teevad, tulewaid asju ette kuulutawad ja veel mitu muud tempu tegewad, mis riistinimesele ei sünni teha ega uskuda. Seeford tahan üksi lašte wanematele mõne maanitsuse sõna ütelda, et nad mitte nii ebausklikud ei peaks olema, „sortsilaste“ (nõiade) juttu kuulma, mis muud pole, kui pettus ja kahjutegewus. — Olgu üteldud: kui Jumal mõne wanematelle noort sugu on annud, ja olgu selle lapsese küll terwed liikmed, ja kui tema korra karjatab, ehk kõhunäpistamist tunneb ja palju karjub, ehk kui laps ennast liigutab, filmi keerab ja sirutab, seda mõõda, kuida lapse tugewus on; sest temale on ju hing sees, ja kõik mis elab, see liigutab ennast, igaüks oma jõuudu mõõda.

Tuleb nüid mõni naabre eit last waatama, siis on nende hulgas ka neid, kes kohe ära nägewad, et lapsel wiga juures on; päriwad ka järele, mis looma ema, kaima peal olles näinud; mõnele on ka juba see hea tundmine ehk pettuse wiis, et kohe ütleb, mis wiga lapsel on: kas üksi-, kana-, koera-, kassi-, hundi-, karu-, rebase- või jänese wiga, ja kes teab, mis wigad veel on. Aga see on selge, et seda wiga, mis niisugune petis ütleb, see wiga ka lapsel peab olema, ja selle karwade ehk luudega piab laps ka suitsetatud saama. On see ebause töö tehtud, siis ütewad wanemad ja wõerad, et laps paremaks saanud ja temale jälle „inimese nägu“ juures on, et ta küll ühte ja sedasama moodi on, kui sündis.

Mõtelge siis nüid armsad lasteemad, et need inimesed, kes niisugust asja räägiwad ja suitsetamise nõuu annawad, need kõige pahemad inimesed ilma peal on! — Mõtelge, oh emad! Kui Jumal teile terve lapse on kinginud, kas siis üks „wana sortsimoor“ teda peab üle po-